

LOKVANJ

Drage učenke, dragi učenci, spoštovani starši!

Le še nekaj dni in šolsko leto se bo izteklo. Čas je, da tudi mi naredimo obračun in pregledamo opravljeno delo.

Šolsko leto, za katerim zapiramo vrata, je bilo za nas izjemno uspešno. Naše učenke in učenci so dokazovali svoje znanje in sposobnosti na mnogih tekmovanjih. Uspehov je toliko, da bi težko katerega posebej izpostavila. O njih boste lahko prebrali v tej številki glasila. Imamo državne prvake, dobitnike mnogih zlatih odličij na različnih področjih iz znanja, dosegali smo vidne rezultate na športnih tekmovanjih. Ob tem so na šoli tekale številne prireditve, ki ste jih tudi vi, spoštovani starši, v velikem številu nagradili s svojo prisotnostjo, za kar se vam iskreno zahvaljujemo. Zgodilo se je tudi, da je bila naša telovadnica za vse, ki ste si želeli ogledati naše delo, premajhna.

Na vse, kar smo dosegli v tem šolskem letu, sem kot ravnateljica izjemno ponosna. Ponovno smo dokazali, da imamo izjemne učenke in učence, sposobne učiteljice in učitelje in starše, ki nam ob različnih dejavnostih čvrsto stojite ob strani. Vsem se vam za doseženo iskreno zahvaljujem in upam, da bomo tudi v bodoče znali skupaj potrjevati, da delamo dobro. Zahvala velja tudi uredniškemu odboru, učencem, ki so računalniško oblikovali Lokvanj in njihovima mentoricama, ki skrbijo, da smo o najpomembnejših rezultatih in dogodkih sproti obveščeni.

Vsem želim lepe počitnice. Ne pozabite na drobne medsebojne prijaznosti, ki naredijo naše življenje lepše. Poskrbite za to, da se boste v šolske klopi vrnili zdravi in spočiti. Osmošolcem, ki odhajate, pa voščim iz vsega srca: srečno na novi življenjski poti!

Tatjana Vaupotič, ravnateljica

OBVESTILO UČENCEM IN STARŠEM

Prvi šolski dan je v ponedeljek, 4. septembra 2000;
za učence in učenke

- ♦ od 5. do 8. razreda ob 8³⁰
- ♦ od 2. do 4. razreda ob 9⁰⁰
- ♦ 1. razreda ob 9³⁰

IZ VSEBINE:

IZ ŠOLSKE KRONIKE.....	2
NAŠI USPEHI.....	4
LITERARNE STRANI	8
ZAKJUČNE EKSURZIJE	14
Učenci tretjih razredov	16
OSMOŠOLCI, SREČNO!	19

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev
OŠ Ljudski vrt Ptuj

Letnik : 3 Številka: 3

Šolsko leto: 1999/2000

Izdano: Junij 2000

Uredniški odbor: Maja Kaisersberger
Meli Bumbakovič
(glavni urednici)
Saša Ljubec
Tjaša Frangež
Lara Lukman
Petra Rašl

Fotografije: Foto-video krožek pod
mentorstvom Mirana Petka
Mentorica likovnih izdelkov: Darja
Simonič

Glasilo so računalniško oblikovali:

Rok Kacijan
Mia Erbus
Uroš Majerič
Meli Bumbakovič
Miroslav Čorič
Jure Jazbec

Mentorici: Marta Šmigoc, Vlasta Bauman

BOOK NAME

IN VESIBINE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

NOT FOR SALE

IZ ŠOLSKE KRONIKE

Skupnost učencev šole v šol. l. 1999/2000

O delu SUŠ smo poročali v obeh prejšnjih številkah Lokvanja. Ob koncu leta sem zaprosila za oceno dela predsednika SUŠ in mentorico.

Tomaž, ti si vodil SUŠ dve leti. Kako ocenjuješ delo te organizacije učencev?

Mislim, da je SUŠ pomembna organizacija v šoli. Preko nje lahko učenci vplivajo na delo in življenje v šoli. SUŠ vodi tudi veliko dobrotelčnih akcij, s katerimi nekako skuša spodbuditi učence k nudenju pomoči. Organizira se tudi otroški parlament, na katerem se izmenjujejo mnenja in daje učencem občutek odraslosti, saj poteka nekako tako kot "pravi" parlament; meni je prav otroški parlament najbolj všeč. Na njem debatiraš z vrstniki, obravnavaš neko temo in skušaš rešiti probleme. Otroški parlamenti se mi zdijo poučne in koristne akcije. Menim, da bi lahko bil več kot enkrat na leto. V SUŠ bi lahko organizirali nekaj podobnih delavnic ali okroglih miz, ki bi se jih udeleževalo čim več učencev in bi potekale med letom. Učenci so dobro sprejeli akcijo izbora najboljšega oddelka in naj učenca-ke razredne in predmetne stopnje, menda zato, ker radi tekmujejo in ker je to tudi velika čast, če te izberejo za najboljšega. Za prihodnost se v SUŠ pojavlja problem zmanjšane udeležbe na sestankih. Letos so predstavniki nekaterih razredov neredno hodili na sestanke. Če vsi sodelujemo, tudi lažje uresničimo cilje.

Tomaž Šmigoc

Primož Kekec, 6. c

Skupnost učencev šole se je vse leto redno sestajala in realizirala naloge iz letnega plana.

Naj ponovimo, da smo uspešno sodelovali pri prodaji voščilnic, da smo zbrali precejšnjo vsoto denarja v akciji POMEŽIK SONCU ter da je tudi cvetje na šolskih oknih naša zasluga - zraven drugih dejavnosti smo torej spodbujali humani vidik - prostovoljno delo je prostovoljni denarni prispevek učencev. Ob koncu šolskega leta želimo vsem učencem prijetne in vroče počitnice ter da se polni moči, elana in volje do dela srečamo jeseni.

Mentorica SUŠ :
Jožica Težak

NAJBOLJŠI UČENKI NAŠE ŠOLE

Na razredni stopnji smo izbrali za najboljšo učenko **Sanjo Zupanič** iz 4.a razreda. Sanja je učenka, ki je vedno pripravljena pomagati drugemu in ima lep odnos do sošolcev in učiteljice. Je zelo aktivna na več področjih. Sodeluje in je sodelovala na vseh večjih proslavah, ki so bile v okviru šole. Vsak mesec se je udeležila nastopa za upokoјence. Uspešno poje in pleše pri naši folklori. Zelo uspešna je bila pri Veseli šoli, kjer je postala državna prvakinja. Osvojila je bronasto Vegovo priznanje in zlato priznanje Računanje je igra. Na državnem tekmovanju VEŠ, VEM je prejela zlato priznanje. Zelo dobro se tudi pisno izraža in osvojila je tudi Potrčevo bralno značko. Tudi na športnem področju je Sanja zelo dobra, saj se je udeležila državnega atletskega tekmovanja v Ljubljani, kjer je v teku na 500 m izmed 150 tekmovalcev dosegla 11. mesto. Vse to in tudi njen trud za kvalitetno opravljanje šolskega dela nas je prepričalo, da zasluži naslov "naj" učenke razredne stopnje.

Ano Janžekovič iz 8.a razreda smo izbrali za najboljšo učenko predmetne stopnje.

Utemeljitev: Ana je predsednica 8.a razreda, je prizadevna učenka in dobra sošolka. Obiskuje glasbeno šolo in je kot pianistka sodelovala na šolskih kulturnih prireditvah. Vključila se je v večino šolskih tekmovanj iz znanja in osvojila pet bronastih priznanj- Cankarjevo, Vegovo, Stefanovo, zgodovinsko in Preglovo. Udeležila se je tudi državnega tekmovanja iz angleškega jezika. Na vseslovenskem tekmovanju v znanju materinščine je osvojila srebrno Cankarjevo priznanje. Najuspešnejša je bila na tekmovanju iz zgodovine, kjer je na regijskem tekmovanju osvojila srebrno, na državnem tekmovanju pa zlato priznanje. Sodelovala je v skupini, ki je pri zgodovinskem krožku pripravila raziskovalno nalogo in osvojila srebrno priznanje.

Pripravila : Maja Kaisersberger,
Podpredsednica SUŠ

Katja Jerenec, 6. a

DEJAVNOSTI MLADIH ČLANOV RK OB IZTEKU ŠOLSKEGA LETA

Sprejem učencev 1. razreda med mlade člane RK

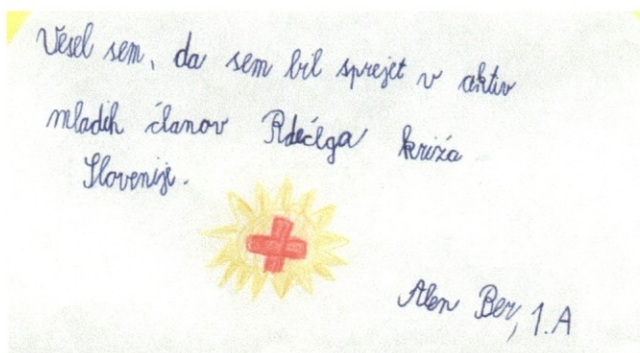
V tednu RK, v petek, 12. 5., smo pripravili na sedežu občinske enote RK sprejem za učence 1. razredov. Kulturni program in kviz so pripravili učenci 2. d z učiteljico Renato Blagovič. Sprejema so se udeležile tudi predsednica in sekretarka občinske enote RK ter ravnateljica in pomočnica ravnateljice naše šole. Za vse učence smo pripravili izkaznice in značke ter skromno darilo. Po sprejemu so si učenci ogledali prostore RK in se posladkali.

Učenci 1. razredov so se skozi šolsko leto vključevali v vse akcije, ki so jih organizirali MČRK. Tudi tokrat so se izkazali in zbrali 10.000 SIT za RT MLADOSTI - Debeli Rtič. Vsem učencem se zahvaljujem za prostovoljne prispevke in želim, da boste tudi v naprej tako uspešni pri opravljanju nalog MČRK. Pomagati sočloveku je nekaj najlepšega. V tednu RK smo naredili tudi pano v šolski avli.

Vsak mesec pa smo tudi obiskovali varovance doma upokoencev v Ptuj in z njimi praznovali rojstne dneve. Na vsak obisk smo se zelo skrbno pripravili. V tem šolskem letu smo obiskali in obdarili 304 varovance. Aktivni bomo tudi v počitnicah in nadaljevali z obiski varovancev. S takimi obiski bogatimo drug drugega, da bi se bolje razumeli in srečneje živeli.

Vsem učencem, mladim članom RK, ki ste pomagali pri izdelavi daril in se udeleževali nastopov, se najlepše zahvaljujem.

Mentorica MČRK:
Sonja Pučko

NAŠI USPEHI

OSVOJILI SO ZLATA PRIZNANJA

Predstavljamo vam učence in učenke, ki so na tekmovanjih na državni ravni v šolskem letu 199/2000 prejeli zlata priznanja.

Jaka Kodela,

6. a razred, je postal državni prvak na tekmovanju iz logike

Mentorica: Irena Vek

Tomaž Šmigoc,

8. c razred je osvojil zlato Vegovo priznanje iz znanja matematike

Mentor: Jože Petrovič

Ana Janžekovič,

8. a razred, je osvojila zlato priznanje iz znanja zgodovine.

Mentorica: Milena Krajnc

Dve zlati priznanji je osvojila

Sanja Zupanič,

4. a razred, in sicer na državnem tekmovanju VEŠ?VEM!

Mentorica: Jožica Kozel

Postala je državna prvakinja v Veseli šoli.
Mentorica: Darija Erbus

Saša Ljubec,

8. c razred, je postal državni prvak v Veseli šoli.

Mentorica: Karmen Mlakar

Zlata priznanja na državnem tekmovanju VEŠ?VEM! v organizaciji otroške revije Petka pod mentorstvom Jožice Kozel so osvojili še:

Jana Vidrih,
2. a razred

Matej Drevenšek,
3. a razred

Jaka Gašper - Lavrenčič,
1. c razred

Na državnem tekmovanju v poznavanju sladkorne bolezni so osvojile zlata priznanja:

(od leve proti desni) Veronika Majcen, 7. a razred; Tjaša Frangež, 7. c razred;
Meli Bumbakovič, 7. b razred

Mentorica: Jožica Lešnik

DOSEŽKI MLADIH RAZISKOVALCEV

Na naši šoli je iz leta v leto več mladih raziskovalcev, ki so v tem šolskem letu ob spodbudi mentorjev izdelali šest raziskovalnih nalog, s katerimi so se odlično odrezali na regijskem srečanju mladih raziskovalcev, ki ga je organiziralo ZRS Bistra Ptuj. Osvojili so tri zlata in tri srebrna priznanja.

ZLATA PRIZNANJA so bila podeljena za naslednje raziskovalne naloge:

Naslov naloge	Avtorji	Mentorji
Kolesarska infrastruktura OŠ Ljudski vrt Ptuj	Nikola Ovčar, Martin Ranfl, Primož Finšgar, Petra Galovič, Branko Lah, Sašo Hojnik, Grega Teskač	Blanka Koje, Miran Petek
Preživljanje prostega časa mladih v Ptuj	Nastasija Alt, Mia Erbus, Maja Kovač, Tjaša Žargi	Darija Erbus, Petra Kosi
Vloga računalnika v življenju osnovnošolcev	Miroslav Čorić, Anja Dangubič, Tjaša Frangež, Rok Kacijan, Maja Kaisersberger	Vlasta Bauman, Jožica Težak

Avtorji raziskovalnih nalog in njihovi mentorji

SREBRNA PRIZNANJA so bila podeljena za naslednje raziskovalne naloge:

Naslov naloge	Avtorji	Mentorji
Alergija	Jasmina Vojsk, Katja Fornezzi, Eva Grabner, Jasmina Tikvič, Jana Bedrač	Jožica Lešnik, Marika Perger
Kako vplivata težnost in rotacija Zemlje na rast nekaterih ovijalk in pretakanje tekočin	Nikola Ovčar, Martin Ranfl, Ino Rogina, Tomaž Šmigoc	Jože Petrovič
Zgodovina naše šole od začetkov do danes (1958-2000)	Melanija Bumbakovič, Katja Fornezzi, Petra Galovič, Anja Horvat, Ana Janžekovič, Jasmina Vojsk	Sonja Dežman, Milena Krajnc

Vsem mladim raziskovalcem in njihovim mentorjem iskreno čestitamo!

MALE SIVE CELICE

Učenci obeh ekip 6. razredov naše šole so že 15. 9. 1999 na predtekmovanju v Mariboru dokazali, da veliko znajo. Iz širše mariborske regije sta se le dve ekipi uvrstili na kviz pred televizijskimi kamerami. Obe ekipi sta bili iz naše šole. V nadaljnjem tekmovanju sta obe naši ekipi dvakrat zmagali in se uvrstili v polfinale, med štiri najboljše ekipe. Ponosni smo na njihove uspehe. V Piranu, kjer jih čaka kratko letovanje, jim želimo veliko prijetnih doživetij.

I. ekipa

Od leve proti desni: Miha Rosič, 6. c (ljubitelj tenisa, najraje ima angleščino in računalnik); Matej Metličar, 6. b (najraje ima košarko in nogomet); Toni Hazdovac, 6. b (tekmuje v tenisu, uspešen na tekmovanjih iz znanja).

II. ekipa

Od leve proti desni: Primož Kekec, 6. c (uspešno tekmuje v Veseli šoli, prej je tekmoval tudi v motokrosu, plavanju in gimnastiki); Katja Jerenec, Brigita Pihler (obe imata najraje zgodovino, poslušata glasbo, se zabavata s prijatelji, Katja kolesari in plava, Brigita pa rola).

Pripravili: Petra Rašl in Nika Ozimek

ŠPORTNI USPEHI NA DRŽAVNIH TEKMOVANJIH

V atletiki se je izkazal DAMIR CINGESAR, učenec 5. b razreda, ki je dosegel 1. mesto na državnem tekmovanju v teku na 300 m; 3. mesto na državnem tekmovanju v krosu.

Mentor: Ivan Čuš

DANILO PILJAK, učenec 8. a razreda, je postal državni prvak na prvenstvu osnovnih šol v namiznem tenisu.

Mentor: Bojan Sabath

LITERARNE STRANI

VILA POREDNIKA

Nekoč, še več kot pred sto leti, je v deželi Sladkosned živela vila Porednica. Nekega lepega jutra se je vila Porednica odpravila v mesto. Šla je v pekarno in zmešala vse cene. Sedaj je stal sladoled 5350 tolarjev, hamburger 54 tolarjev, krof 2000 tolarjev, rogljiček 18000 tolarjev, makova pa 7000 tolarjev. Nato je šla v trgovino z igračami in sedaj je stal leseni konjiček 100 tolarjev, barvice 8000 tolarjev, žoga 1000 tolarjev. Nato je šla v ZOO trgovino in pomešala je vse živali. Sedaj so šle ribe k opici, hrček k papigi, ribja hrana pa v akvarij in še bi lahko naštevati. Zmešala je torej vso mesto. Nato se je vrnila domov. Zvečer, ko je že Bombonček Tonček spal, se je vila Porednica pritihotapila v njegovo hišo. Vzela je Tončku Bombončku lep zelen klobuk. Bila je jezna nanj, ker je imel veliko prijateljev. - Zdaj jih bom pa jaz imela - si je mislila. Ko se je Tonček prebudil, ni našel svojega klobuka. Vila je bila za grmom. Žalostna je bila, ker se otroci ne igrajo z njo. Šla je k Tončku in mu vse povedala. Spet je šla v mesto in dala vse cene in živali na svoje mesto. Od takrat imajo otroci vilo Porednico radi in zdaj ni več vila Porednica, ampak dobra vila.

Nina Tetičkovč, 2. a

PREBUDILA ME JE POMLAD

Sem ivanščica Marjetka. Rada imam pomlad, ker takrat zrastem in zacvetim. Najrajši sem na travniku s prijateljicami. Čez dan nepremično stojimo, zvečer pa se zabavamo. Moji cvetni listi so snežno beli, zato pazim nanje. Poleg mene rastejo še trave in druge rože. Tudi z njimi se

dobro razumem. Naše rastišče je pod gradom in smo na ogled vsem. Zelo smo ponosne.

Tina Rosič, 4. b

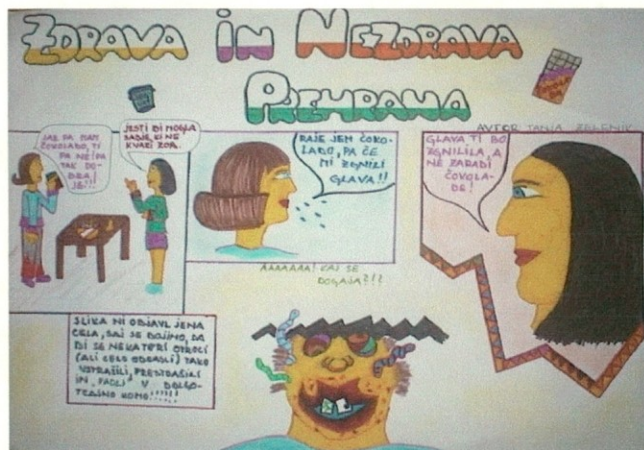
POMLADNA PESEM

Pomlad je sreča,
ki ni opoteča,
je ljubezen,
kakor, da nisi trzen.

Pomlad je veselje,
ki nikoli ne mine,
razen če imaš
avtomobil brez klime.

Pomlad je v sobi
v največji svetlobi,
tudi če si sam,
ti hitro mine dan.

Žan Milič, 4. a

Tanja Zelenik

NEPRIJETEN DOGODEK

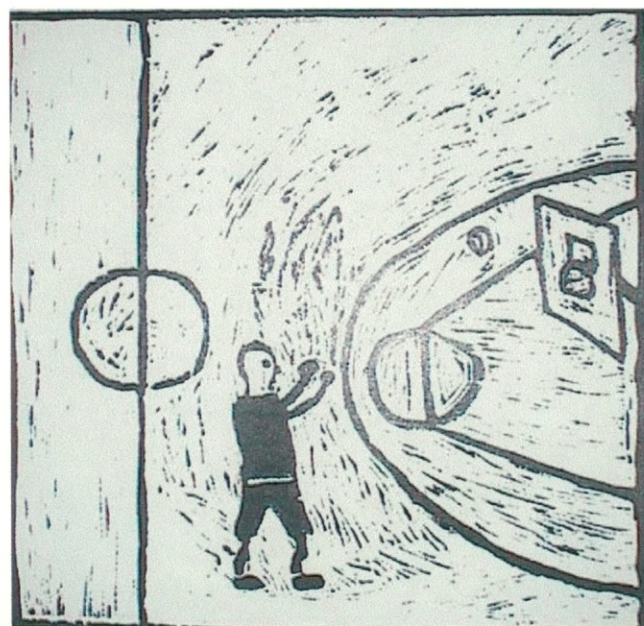
Rad hodim v glasbeno šolo. Nekega dne me je dobil pijanec. Vpraša me je, kaj tu počnem. Odgovoril sem mu, da čakam očeta. On me je hitro dvignil v zrak in me začel tepsti, jaz pa v krik. Neka teta mi je priskočila na pomoč, začela je kričati nanj, jaz pa sem skočil stran in stekel v učilnico. Tam sem počakal očeta.

Matic Špindler, 2. a

SREČA

Sreča je nekaj lepega, okroglega.
Ko ne sreča napoji,
se mi zdi,
da cel svet okoli mene se vrti.
Srečna bi kar brala in pela,
pa pela in brala...
Če sreča te kdaj zapusti,
ne delaj si skrbi.
Le počakaj nekaj časa
in spet se bo vrnilo nekaj lepega, okroglega...

Sanja Zupanič, 4. a

orig. linorez 2/2 "KOŠARKAŠ" Dejan Pišek, 6. c

SAMI POSKRIBIMO ZA SVOJO VARNOST

Bilo je na začetku poletja in sonce je že neusmiljeno pripekalo. Videla sem svoje prijatelje, kako se žogajo ob cesti. Takoj sem se jim pridružila in igra se je začela. Vsi navdušeni smo se podili za žogo. Pozneje smo se začeli loviti, skakati in valjati po travi. Na cesti ni bilo veliko prometa, ker po njej vozijo v glavnem ljudje iz naselja. Prav takrat, ko sem se jaz podila za žogo, ki je odletela na cesto, je pripeljal avto. Voznik je hitro zaustavil, jaz pa sem padla po cesti in imela potolčena kolena. Hitro sem vstala in začudeno gledala v avto. Prijatelj je ni bilo nikjer, saj so se od strahu razbežali. Vsa prestrašena sem se vrnila domov in povedala staršem, kaj se je zgodilo. Mami mi je obvezala rane, ki so strašansko bolele. Oče pa mi je rekel, da je ta voznik upošteval prometni predpis in vozil zelo počasi skozi naselje, ker se je lahko tako hitro zaustavil.

Še dolgo v noč sem razmišljala, kako so otroci sami krivi za veliko prometnih nesreč, v katerih se poškodujejo. Nekateri postanejo priklenjeni na invalidski voziček ali posteljo vse življenje. Pokrila sem se z odejo preko glave, ker sem pomislila tudi na nekaj zelo strašnega, to je smrt. Pognala sem črne misli in postala spet vesela, da ležim v svoji postelji. Vstala sem z natolčenimi koleno in ugotovila, da sem naredila veliko napako, ki bi se lahko strašno končala. Obljubila sem sebi in staršem, da se ne bom nikoli več igrala v bližini ceste. Na nevarnosti ceste pa bom opozorila tudi svoje prijatelje. Tako bomo vsi skupaj zmanjšali število poškodovanih otrok v prometnih nesrečah.

Petra Galovič, 7. b

CESTA

Maja in Tine sta se šla dopoldan igrat na dvorišče. Ko je Tine vrgel žogo v zrak, je padla na cesto. Tine je šel po žogo. Medtem pa je pridrvel še avto in povozil Tineta. Maja je to videla in hitro stekla v hišo poklicat reševalce. Voznik rešilnega vozila in njegov sodelavec sta Tineta pobrala, ga odnesla v avto in odpeljala. Mama in Maja pa sta bili žalostni. Zato pa pazite, CESTA NI IGRIŠČE!

Živa Sabo, 2. a

Udeležili smo se državnega tekmovanja v znanju VEŠ? VEM!

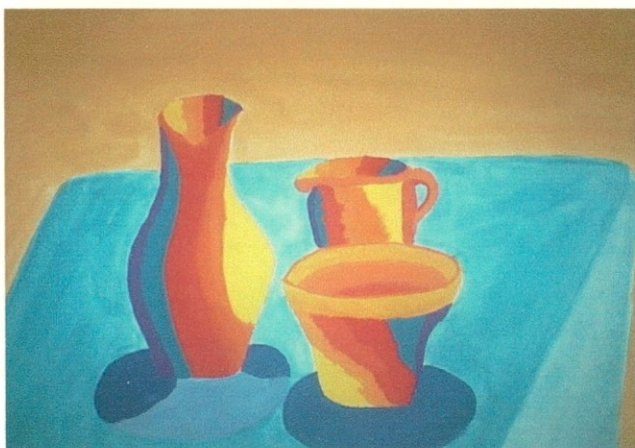
Bila je sreda. Jutro je bilo sončno in hladno, ko smo se zbirali na železniški postaji v Ptuj. Z učiteljico smo se srečali nekaj minut pred odhodom vlaka, ki naj bi nas odpeljal na tekmovanje VEŠ? VEM! Zeleni vlak je kmalu prisopihal. Vsi štirje učenci: Jaka, Matej, Sanja in jaz, smo sedli skupaj. Sprevodnik nam je celo obrnil sedeže tako, da smo se lahko vso pot pogovarjali in šalili. Končno smo prispeli na železniško postajo v Ljubljani. Tam je stala cela vrsta taksijev. Sedli smo v prvega in se odpeljali do Cankarjevega doma. Tu smo dobili kape in kulice. Potem sta nam Božo Kos in Miha Kos razložila, kako bomo reševali naloge. Nato smo začeli pisati. Najprej sem pričela reševati križanko, nato sem se lotila vprašanj. Časa smo imeli eno uro.

Po končanem tekmovanju nas je čakala igrice Hop, Cefizelj. Po igrici je prišel najprej čarovnik, ki je povzročal veliko različnih vrst glasov in ropota, nato pa še drugi, ki nam je pokazal, kako zna pričarati žogice.

Sledila je razglasitev rezultatov. Vsi štirje smo nestrpnost pričakovali, da nas pokličejo, saj se nam je zdelo, da smo teste kar dobro rešili. In res. Vsi smo dobili zlata priznanja.

Iz Cankarjevega doma so nas z avtobusi odpeljali do ljubljanskega letališča - Brnik. Tu je sledil program o letalih. Pozno popoldne smo se utrujeni vrnili domov. Na železniški postaji v Ptuj pa so nas že čakali nestrpni in radovedni starši, bratje in sestre.

Jana Vidrih, 2. a

Petra Potočnik, 8. a

POMLAD

Pomlad je prav poseben letni čas,
odeta v veselje in srečo.
Ptice v jatah pod mavrico lete,
čebele se za cvetove bore.

Pikapolonice zbirajo pike,
metuljčice so še v bubah skrite.
Jaz pa gledam vsa ta čudesa,
in vem, da so prava za moja očesa.

Larisa Sabath, 4. a

MOJA USODA

Bila sem bukev. Rasla sem v zelo velikem gozdu in imela košato krošnjo. Nekega dne, ko sem bila stara okrog petintrideset let, je prišel gozdar in si me začel ogledovati. Gledal me je zelo dolgo in naenkrat mi je z barvo naredil rdečo piko. Bilo me je zelo strah, kajti vedela sem, da me bodo posekali. Čez nekaj dni so prišli gozdarji in me zares posekali. Potem so me odpeljali v tovarno in me predelali v omaro. Trgovec me je čez nekaj tednov prodal v trgovini s pohištvo. Trije možaki so me namestili v otroški spalnici. Mama in hči sta zložili vame cel kup oblek. Deklica je večkrat celo plezala po meni. Postala sem zelo majava. Čez dobro leto je naredilo "resk" in bila sem na tleh. Odnegli so me iz hiše in me na travniku skurili. Od mene je ostal le pepel.

Marija Vita Zupanič, 2. a

POMLAD

Pomlad je taka,
da nobena ni enaka,
je naravna
in še po marsičem razpoznavna,
je igriva
in včasih tudi nagajiva.
Nagajiva pa tako,
da pošlje dežne kaplje na zemljo,
da zjutraj roso dela,
da zaspancem po ušesih odmeva
in da s ptički prepeva.

Nejc Topolnik, 4. a

11

ZAKLJUČNE EKSKURZIJE

IZLET UČENCV 2. RAZREDA

V četrtek smo se odpravili na šolski izlet. Izpred šole smo se z avtobusi peljali do Majšperka, kjer smo si ogledali tovarno Planika. Delo se mi je zdelo naporno.

Iz Majšperka smo se odpeljali v Rogatec in si ogledali muzej na prostem. Vodička nam je razlagala o hišah in o starih predmetih. Še nikoli prej nisem videla postelje, v kateri bi bilo koruzno ličje.

Nato smo šli v koč pri čarovnici. Srečali smo pravljične junake: Bedanca, kralja Matjaža, Rdečo kapico, Janka in Metko...

V samostanu Olimje nam je pater pripovedoval o cerkvi, slikah na steni, lekarni... Po ogledu cerkve smo šli v čokoladnico in tam poskusili slastno čokolado. Vsi smo si kupovali čokolade. Potem smo se odpeljali na Jelenov greben. Gospodar je poklical jelene. Hranili smo jih s koruzo. Zvedeli smo, da imajo 74 jelenov ter veliko muflonov in damjakov.

Potem smo se z avtobusi odpeljali v Ptuj. Ta izlet mi bo ostal v lepem spominu.

Marija Vita Zupanič, 2. a

ZANIMIVOSTI POMURJA SMO ODKRIVALI UČENCI 4. RAZREDA

25. maja smo se ob 7.45 odpeljali z avtobusom v Veržej na ogled Babičevega mлина na reki Muri. Videli smo, kako meljejo žita. Nekateri učenci so kupili moko. Mlinar nam je povedal na kratko o mlinu. Ženejo ga mlinska kolesa, ki so na vodi. Kot zanimivost nam je pokazal sto osemindeset let staro vrbo, ki je znotraj votla. Iz Veržeja nas je pot vodila v Turnišče.

Damijan Zorko, 4. a

Ta vas je bila v preteklosti znana po čevljarjih. V panonski hiši smo si ogledali čevljarstvo delavnico, kuhinjo in spalnico. Videli smo veliko čevljarstevskih pripomočkov. Odpravili smo se v Filovce, ki so znani po lončarjih. Ustavili smo se pri znanem lončarju. Pokazal nam je lončarsko

peč. Ki so jo uporabljali včasih. Z mladim lončarjem smo naredili dva izdelka, vrč in vazo. V sosednji Bogojini smo si ogledali Plečnikovo cerkev. Na njenem stolpu so bili lončeni krožniki, nad oltarjem pa so bili obešeni vrči. V Martjancih smo imeli kosilo.

Matej Gregorec, 4. b

Po kosilu smo se odpravili proti Stari Gori. Vmes smo se ustavili v Radencih in se v parku malo igrali. Na Stari Gori smo si ogledali mlin na veter tudi od znotraj. V bližnji šoli smo si ogledali razstavo starih predmetov. To so bili v večini pripomočki in posode za kuho. V baročni cerkvi so bili pozlačeni predmeti. Kupili smo si spominke. Sledila je pot proti Ptuj, kjer so nas že čakali starši. Vem, da si bom ta dan zapomnila.

Katja Černivec, 4. b

Zoran Živkovič, 5.a

PO DOLENJSKI

Na končni izlet smo se odpravili na Dolenjsko. Izpred šole smo se odpravili okrog pol osmih z dvema avtobusoma, saj smo bili trije razredi (5. a, 5. b in 5. c) ter spremljevalci. Po poti smo peli in se zelo zabavali. Peljali smo se skozi Celje in se ustavili v Laškem, kjer smo malicali. Nato smo se odpravili v Kostanjeviški grad, ki je bil včasih cistercijski samostan in so ga med vojno tudi nekaj porušili. Zdaj so ga obnovili in

so tam razne galerije (Božidar Jakac, Janez Boljka...). Videli smo tudi kipe na prostem, ki so izklesani iz lesa. Zbirka se imenuje Forma Viva in je zelo zanimiva. Po ogledu smo šli v Kostanjeviško jamo, v kateri je bilo zelo hladno. Kapniki so različnih oblik in velikosti. Jama je dolga približno 1600 m, za turiste je na ogled samo 300 m. Pot je bila zelo mokra, zato je bilo spolzko. Videli smo tudi netopirje. Ko smo se odpravljali iz jame, so na poti ugasnili luč. Dekleta smo kričale, fantje pa so se samo smejali. Po ogledu smo šli na kosilo. Čakal nas je še ogled gradu Otočec, ob katerem teče reka Krka. Pred gradom nas je pričakala grajska gospodična. Povedala nam je nekaj zanimivih stvari o gradu. Razložila nam je vse o preteklosti in kaj je grad danes. Izvedeli smo, da je zdaj hotel s petimi zvezdicami in ga obiskujejo zelo pomembni ljudje. Povedala nam je tudi nekaj o zadnjem lastniku, ki je imel kar 90 otrok. Vse sobe v gradu so bile zasedene, zato si jih nismo mogli ogledati. Okolica gradu je bila zelo lepa, razem Krke, ki je bila kar precej umazana. Na gradu smo dobili tudi jabolčni sok in pecivo. Nato smo se odločili, da gremo še v McDonald's v Celju. Tam smo bili približno eno uro. Po napornem dnevu smo se odpeljali nazaj proti Ptuj. Pred šolo so nas že čakali starši. Domov smo prišli zelo utrujeni, a polni novih in zanimivih zgodb.

Valentina Žitek, 5. b

KOROŠKA - NAŠA ZAKLJUČNA EKSKURZIJA

V petek, 26. 5. 2000, smo se odpravili na našo zaključno ekskurzijo. Pot nas je vodila na Koroško.

Najprej smo se ustavili v cerkvici Sv. Jurija. Obuli smo velikanske copate, ki smo jih nataknili na čevlje. Vstopili smo v cerkev in se navdušeno sprehajali po njej. Tla so bila zelo gladka in marsikomu je spodrsnilo. Pod nami so bili zastekljeni grobovi in temelji stare cerkve. Gospod nam je povedal vse o zgodovini cerkve. Nato smo nadaljevali pot do Prežihovine. Bilo mi je všeč, ker smo videli same stare reči. Videli smo tudi črno kuhinjo. Kupili smo lahko različne spominke: razglednice, lesen mlinček...

Vodič nam je povedal vse o Koroški. Ker smo bili sestradani, smo zavili na turistično kmetijo v

Šentanelu. Kosilo je bilo zelo dobro pa še posladek smo dobili.

Po kosilu pa najljubša postaja: rudnik Mežica. Dobili smo rudarsko obleko, čelado in svetilko. Sedli smo v vagončke in se zapeljali v notranjost rudnika. Po treh kilometrih in pol smo se ustavili in izstopili. Tam nas je čakal rudar, ki nam je govoril o starih strojih in delu v rudniku nekoč. Takrat je bilo delo res težko in naporno. Nato smo se spet peljali za vagončki - vlakcem.

Ura je bila že pozna in čas je bil, da se obrnemo proti domu. Vmes smo imeli še postanek v McDonalds-u. Niti nismo pojedli do konca, že smo brzeli proti domu. Bilo mi je slabo, ker sem se preveč najedla. Starši so nas že čakali pred šolo. Vse je zanimalo, kako je bilo. Jaz lahko rečem le, da je bilo najboljšje v rudniku. Ta ekskurzija mi bo še dolgo ostala v spominu.

Brigita Pihler, 6. a

PO GORENJSKI

Sedmi razredi smo se letos na končni izlet odpravili na Gorenjsko. Odhod izpred šole je bil ob 6.30. Avtobusa sta peljala ves čas v smeri proti Bledu. Po dveh urah vožnje včasih postaneš lačen in mi smo tudi bili, zato smo se ustavili malo po Brniku, v gozdičku s klopami in igrali. Tam smo se namateriali in se počasi peljali proti Vintgarju. Avtobus je ustavil v neki vasi in mi smo že korakali proti Vintgarju. Najprej smo hodili po vasi, nato pa ob koncu vasi še po gozdu. Spuščali smo se po stopnicah in kmalu smo slišali prvo šumenje slapa. Vedno bolj smo se mu bližali. Slap smo prečkali, bilo je zelo lepo. Takoj na drugi strani je bila trgovinica in nekateri so si privoščili sladoled. Pot nas je še vodila po ozkih potkah in lesenih mostovih. Po hoji skozi Vintgar so nas že malo bolele noge, zato smo se zelo razveselili avtobusa, ki nas je pričakal. Nato smo se odpeljali na Blejski grad. Ko smo hodili po stopnicah do gradu, smo si pogledali, kako je lepo Blejsko jezero. Na gradu smo si ogledali muzej, lahko si kupil spominke in kaj spil. Po ogledu smo se peljali na kosilo v restavracijo, ki je stala ob Blejskem jezeru. Kosilo je vsem teknilo, še posebej pa sladoled. Ko smo se najedli, smo imeli uro in pol prosto. Vsi smo se malce razvedrili, nato pa smo se odpravili na ogled Bleda. Sprehajali smo se po mestu. Nato je sledil ogled Čebelskega muzeja

v Radovljici. Ogledali smo si video kaseto o čebelah. V živo smo jih videli v panju in tudi nekatere zgodovinske posnetke. Počasi smo se odpravili proti avtobusu in domov. V avtobusu je bilo kar živahno. Domov smo se vrnili okrog osme ure zvečer. Vsi veseli in zdravi smo se nato porazgubili vsak na svojo stran. Mislim, da nam je bilo vsem všeč.

Polona Bedenik, 7. b

Učenci tretjih razredov so taborili na Treh kraljih

BILI SMO NA TABORU

V sredo, 24. 5. 2000, smo se zjutraj pred šolo zbrali in na Tri kralje peljali. Tam stoji Štuhecov dom na višini 1181 m n.v.

Spal sem v sobi z devetimi sošolci, na nadstropni postelji, kar je bilo posebno doživetje.

Že prvi dan smo se odpravili na smučišče, kjer seveda ni bilo snega. Ogledali smo si tudi diapozitive o naravi. Zvečer smo odšli na pohod na Osankarico. Tam sem doživel globoko tišino in trdo temo.

Naslednji dan mi je bil najbolj všeč, saj smo se podali na zelo dolgo pot proti Črnemu jezeru, kjer sem užival v zelo lepem naravnem okolju. Popoldan smo streljali z lokom in se zabavali ob drugih igrah. Imeli smo tudi poučno predavanje o naravi. Ogledali smo si tudi cerkev in poslušali lovca, ki nam je pripovedoval o živalih.

Zadnji dan smo zjutraj preverjali znanje, ki smo ga pridobili v prejšnjih dneh. Po testu smo tekmovali v različnih igrah. Naš razred se je uvrstil na drugo mesto in si ga hkrati delil s 3. razredom podružnične šole v Grajeni.

Ob 13. uri smo se odpravili z avtobusom proti domu.

Tabor je bil za vse prijetna izkušnja, veliko doživetje in priprava na šolo v naravi, ki nas čaka septembra.

Aleš Meglič, 3. a

MOJE PRVO STRELJANJE Z LOKOM

Zgodilo se je 24. maja na Treh kraljih, ki ležijo na Bistriškem Pohorju. Upravnik penziona Jakec nas je naučil streljati z lokom. Streljal sem peti. Ko je zleteli prvih osem puščic, mi je povedal, kako moram dati puščico v lok, kako nastaviti lok, kako napeti in kako spustiti. Na tarči so bile tri barve, bela, črna in rumena. Bela pomeni slabo, črna dobro in rumena zelo dobro. Imel sem srečo. Prva puščica je priletela v rumeni del tarče, druga pa zelo blizu roba, ampak še vedno je bila črna. Streljanje z lokom me je zelo navdušilo, zato se bom vpisal v lokostrelsko društvo.

Jan Kostanjevec, 3. b

ŠPORTNE IGRE NE ZA HEC, VENDAR ZARES

Bil je petek, sončen seveda. Tudi dopoldne je bilo in skrajni čas, da se pričnejo naše športne igre, na katerih so sodelovali a, b in c razred ter OŠ Grajena. Igre pa so bile naslednje: tek dveh, ki sta imela skupaj zvezani nogi, eden je držal skokico, drugi pa vrv, tako da ni zlezla pod koleno. Tek dveh, vendar ne takšen kot prej. Morala sta držati žogo med glavama, ne da bi jima padla na tla. Skakanje s skokico. Za nekatere nevsakdanja, za druge pa pogosta igra. Porivanje žoge z glavo. Že ime vam pove vse o igri. In zadnja igra, to je oblačenje. Verjetno se vam zdi, da se predstavnik razreda sleče in obleče. Ne, to bi bilo prelahko! Predstavnik razreda oblači stvari, ki mu jih njegovi sotrpini prinašajo. Sodeloval sem pri zadnjih dveh igrah. Odrezali smo se odlično. Po razburljivih igrah se nam je zelo prileglo kosilo. Malce utrujeni in s polnimi trebui smo se zbrali pred cerkvico zelo nestrpni in radovedni, saj smo čimprej hoteli izvedeti rezultate iger. Z razredom smo osvojili prvo mesto, za katero smo dobili pravo diplomo. Sledilo je še fotografiranje za spomin na čudovite dogodke v prelepi naravi. Vendar pa se je neusmiljeno bližal čas odhoda. Avtobusi so zaprli vrata in bil sem doma s polno glavo prelepih spominov.

Blaž Reš, 3. b

Menite, da Blaž potrebuje še kakšno oblačilo?

SAMI SMO SKRBELI ZA UREJENOST SOB

Z mano v sobi so bile Kaja, Eva in Maša. Moram povedati, da smo bile dobra ekipa. Delo smo si hitro razdelile. Maša je začela pospravljati postelje, Eva je zlagala in pospravljala naše obleke, Kaja je urejevala čevlje, jaz sem prevzela nadzor nad sladkarijami. Po pospravljanju smo odšli na ogled okolice doma. Na veliko veselje vseh so sledile različne športne igre.

Po okusni večerji smo imeli v šotoru zraven doma ogled diapozitivov. Bili so zelo zanimivi in zabavni, saj je Franček zraven dodal kaj smešnega in tudi peli smo.

Sledil je nočni pohod. Pot smo si osvetljevali z žepnimi svetilkami. Kar malo tesno mi je bilo pri srcu, ko smo stopali mimo gostega gozda. Strah je hitro minil, saj smo pele vesele pesmi.

Drugi dan smo vzeli nahrbtnike in se odpravili do Osankarice, nato pa krenili do Črnega jezera. Prav zanimalo me je, zakaj ima jezero takšno ime. Hitro sem ugotovila, da je voda res videti črna. Na poti do koče smo tekali in skakali čez blato. Nekateri smo prišli do koče pošteno izmučeni in do ušes umazani.

Zadnji dan so učiteljice poskrbele za presenečenje. Ponoči so nam vsem na vrata nalepile sličico, na kateri je eksplodirala bomba. To je pomenilo oceno ena. Šele kasneje smo izvedeli, da je bila to le potegavščina, da bi se bolj potrudili pri pospravljanju.

Mojaca Prapotnik, 3. c

MOJ NAJLEPŠI DAN NA TABORU

Opisal bom dan, ki mi je bil najbolj všeč. To je drugi dan našega tridnevnega bivanja na Treh kraljih.

Zjutraj smo imeli zajtrk. Potem smo šli na pohod do Osankarice in Črnega jezera. Na Osankarici smo si ogledali muzej Pohorskega bataljona.

Črno jezero leži med gozdovi. Voda v njem je videti temna-črna. Okoli jezera je živo blato. Tudi pot je bila blatna. Nekaterim učencem je bila pot naporna, drugi pa so celo tekali.

Ko smo prišli nazaj v koč, smo imeli kosilo. Po kosilu smo imeli počitek. Nato smo risali. Risali smo lahko vse, kar smo na Pohorju doživeli in kar smo se novega naučili in si zapomnili.

O živalih na Pohorju nam je pripovedoval lovec. Živali je znal zelo natančno opisati. Vsako žival sem si v mislih predstavljal in si želel, da bi jo videl. Zvečer smo se igrali in dolgo bedeli. Ko je prišla učiteljica, smo se delali, kot da spimo. Na taboru mi je bilo zelo všeč. Veliko sem se naučil in užival na svežem zraku.

Marko Hojnik, 3. c

ZABAVNE IGRE NA TREH KRALJIH

Komaj smo se odpravili na Tri kralje na Pohorju, sem si rekel: Upam, da bomo igrali tudi nogomet!

Ko smo prispeli, smo malo pomalicali. Zatem smo se razporedili v sobe. Naša soba je bila v nadstropju, kjer so bile tudi deklice. Super! To bo veselo!

S sošolcem Jožijem sva hitela s pospravljanjem stvari v omare. Nato so bile na vrsti karte. Igrala sva Enko in ni bilo zmagovalca. Morala sva na kosilo.

Po kosilu pa veselje. JUHU! Igrali bomo nogomet! Zbrali smo se v skupino in oblikovali ekipo. Tekma je bila naporna, saj travnik ni bil raven in se nam je žoga kar naprej kotalila z igrišča. Zmagali smo 5:3. Dal sem kar dva gola. Nato smo se premestili v naslednjo skupino. Skakali smo s skokico. Šlo mi je kar dobro. Le včasih me je skokica skoraj vrgla na nos. Tudi tukaj je naša skupina zmagala, že naslednji hip pa smo izgubili. Pa nič zato. Smejali smo se, saj so nekateri padali na vse strani.

Naslednja igra je bila vlečenje vrvi. Prijeli smo vrv, potegnili in naši nasprotniki so že bili na tleh. Bili smo nepremagljivi.

Po igrah smo izpolnili obrazce za Krpana. Potrudil sem se in izkaznico lepo izpolnil.

Na taboru bi ostal še vsaj kakšen teden, saj so trije dnevi hitro minili.

Aleksander Vrečar, 3. c

DEJAVNOSTI, ZANIMIVOSTI

SLOVESEN ZAKLJUČEK POTRČEVE BRALNE ZNAČKE

11. maja je na osnovni šoli Ljudski vrt potekala sklepna prireditev s podelitvijo bralnih značk. Potrčeve bralne značke je na matični šoli osvojilo 442 mladih bralcev, na podružnični šoli Grajena pa 64, kar potrjuje, da je knjiga mladim še vedno najzvestejša prijateljica. V letošnjem, jubilejnem letu, ko Bralna značka praznuje 40-letnico, smo bili mladi bralci dvakrat "nagrajeni" z literarnim srečanjem. Oktobra 1999 smo se za spodbudo pred začetkom branja srečali s pravljničarko Darinko Kobal, tokrat pa nas je s svojim literarnim in igralskim nastopom razveseljeval Andrej Rozman Roza, pesnik, pisatelj, igralec, scenarist, ki nam je bil doslej znan predvsem iz televizijskih reklam. Zdaj nam je bližji tudi kot pesnik z bujno domišljijo, ki svoje pesmi odlično deklamira.

Čestitke vsem dobitnikom bralnih značk in še veliko užitka ob branju knjig.

RAJE IMAM PISANJE KOT IGRANJE

Novinarke smo radovedne, zato smo hotele od gospoda Rozmana "izvleči" še kaj, kar bi zanimalo tudi bralce Lokvanja.

Gospod Rozman, danes ste prvič na naši šoli, kako se počutite?

Lepo, dobro! Imate lepo šolo, res lepo šolo!

Velikokrat vas poimenujejo pesnik, pisatelj, igralec, komik, scenarist. Katera vloga pa je vam najbolj všeč?

To bi težko rekel, saj so mi vse vloge všeč. Kakor kdaj. V bistvu se počutim bolj pisateljsko. Raje imam pisanje kot igranje, zato raje sedim doma in pišem, kot pa igram.

Mi vas najbolj poznamo kot lik televizijskih reklam za Loterijo Slovenije. Kako ste se vživeli v to vlogo?

Ni bilo težko. Z Markom sva že vse življenje kot nek stereotip; igrava tako, kot da nama je na kožo pisano. Vživel sem se en, dva, tri...

Kdaj ste začeli nastopati kot igralec?

Nastopati sem začel že po končani srednji šoli kot študent na faksu. Sicer pa smo že na gimnaziji imeli literarne večere, ki so bili tudi neke vrste nastopi; pred tem se s kakim teatrom nisem ukvarjal. Ko smo bili študentje, smo imeli gledališko skupino, ki se je imenovala Pocestno gledališče pred razpadom. Nastopali smo na prostem. Tudi v Ptujju smo imeli enega od prvih nastopov. Od tega je že dolgo, okrog leta 1979 ali 1980.

Kdaj ste začeli literarno ustvarjati?

To pa sem začel, ko sem bil še zelo majhen, v 1. razredu. Pisal sem borbene pesni. Spodbudile pa so me takrat znane borbene pesmi, ki sem jih bral in poslušal (npr. Na juriš, Hej, brigade, hitite...).

Koliko knjig obsega vaše literarno ustvarjanje?

V bistvu ne vem točno, če šteješ tudi te drobne "čebelice", jih je nekje 8 do 10.

Od kod ste pa vzeli ideje za scenarij podelitve letošnjih Viktorjev?

Ja, tako nekako smo si zamislili. Najprej si je Boris Cavazza želel, da bi nastopal en otrok, potem pa se je meni zdelo dobro, da naj bo poleg še babica, če nastopa otrok. Potem je tako nekako zraslo. Nekaj idej sem vzel iz pripravljalnih sestankov in upošteval tudi želje igralcev ter režiserjev.

Zahvaljujete se vam za odgovore in vam želiva uspešno ustvarjalno pot!

Meli Bumbakovič in Tjaša Frangež

UČENEC - KOLPORTER

V sodelovanju s ČZP Večer so učenci 5. c razreda pod mentorstvom Jožice Težak prodajali Večer, 7D, Naš dom... Prejeli so priznanje za sodelovanje v akciji. Pri prodaji se je najbolj izkazal Sašo Hojnik, pri izvajanju akcije pa Anja Dangubič.

orig. linorez "MET" Mitja Vaupotič 2000

LIKOVNA DEJAVNOST NAŠIH UČENCEV

Likovni izdelki učencev krasijo vse izdaje Lokvanja in literarnega glasila Čar besede moje. Učenci in učenke pa razstavljajo svoje izdelke tudi izven šole, udeležujejo pa se tudi natečajev, zato smo zaprosili mentorico, da nam predstavi najpomembnejše uspehe.

Sodelovali smo na več natečajih in razstavah.

- ♦ Na razstavi "Tisoč let časa" v organizaciji Zveze kulturnih društev Maribor je bila nagrajena Taja Bračič iz 5. b.
- ♦ Razstava v Šoštanju: Miha Bračič, 5. b
Maruša Herga, 7. b
Mitja Vaupotič, 6. c
- ♦ Učenci 5. razreda so prejeli skupinsko nagrado: Moj najljubši muzejski predmet od Pokrajinskega muzeja Ptuj.
- ♦ Rezultati natečaja Petrola in Društva za zdravje srca ter ožilja še niso znani.
- ♦ Razstavljali smo v Ljubljanski banki Ptuj in na avtobusni postaji v Mariboru.

Mentorica:
Darja Simonič

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA

V prejšnji številki Lokvanja smo poročali o tekmovanju za angleško bralno značko. Sedaj pa objavljamo rezultate. Vsem dobitnikom priznanj, značk in nagrad čestitamo.

Rok Jaušovec	priznanje, značka, knjižna nagrada
Aljaž Praprotnik	priznanje, značka, knjižna nagrada
Neva Siebenreich	priznanje, značka, knjižna nagrada
Toni Hazdovac	priznanje, značka, knjižna nagrada
Nika Siebenreich	priznanje, značka, knjižna nagrada
Tadej Šebela	priznanje, značka, knjižna nagrada
Nejc Iljevec	priznanje, značka, knjižna nagrada
Sašo Čeh	priznanje, značka
Tea Golob	priznanje, značka
Mateja Petek	priznanje, značka
Lovro Mileta	priznanje, značka
Eva Kokol	priznanje, značka
Jelena Moro	priznanje, značka
Mojca Zorec	priznanje, značka
Anja Horvat	priznanje, značka, knjižna nagrada
Ana Janžekovič	priznanje, značka, knjižna nagrada
Tjaša Vedlin	priznanje, značka, knjižna nagrada
Jaka Kodela	priznanje, značka, knjižna nagrada
Miha Rosič	priznanje, značka, knjižna nagrada
Daša Savič	priznanje, značka, knjižna nagrada
Nika Ozimek	priznanje, značka, knjižna nagrada
Tanja Zelenik	priznanje, značka, knjižna nagrada
Miha Čeh	priznanje, značka, knjižna nagrada
Miha Kralj	priznanje, značka
Emina Murselovič	priznanje, značka, knjižna nagrada
Alja Verdenik	priznanje, značka, knjižna nagrada
Mia Erbus	priznanje, značka, knjižna nagrada
Nastasija Alt	priznanje, značka, knjižna nagrada
Miroslav Čorič	priznanje, značka, knjižna nagrada
Tjaša Frangež	priznanje, značka, knjižna nagrada
Lara Lukman	priznanje, značka, knjižna nagrada
Maja Kovač	priznanje, značka, knjižna nagrada
Barbara Kmetec	priznanje, značka
Saša Ljubec	priznanje, značka, knjižna nagrada
Uroš Krajnc	priznanje, značka, knjižna nagrada
Kristijan Pevec	priznanje, značka
Maja Gagič	priznanje, značka
Tomaž Šmigoc	priznanje, značka, knjižna nagrada
Katja Fornezzi	priznanje, značka
Jasmina Vojsk	priznanje, značka, knjižna nagrada
Marko Jolič	priznanje, značka
Rebeka Breznik	priznanje, značka, knjižna nagrada

Mentorici :
Vesna Hazdovac
Mateja Bensa

NEMŠKA BRALNA ZNAČKA

V mesecu aprilu je potekala tudi nemška bralna značka, BÜCHERWURM. Sodelovali so učenci 7. in 8. razreda, ki so morali prebrati dve knjigi "Ein Mann zu viel" in "OKTOBERFEST". Jolanda Starčič, Nataša Viher, Petra Galovič, Dejan Ozmec, Mario Lizzi, Uroš Majerič, Suzana Starčič, in Nina Čeh so si prislužili priznanje za sodelovanje v nemški bralni znački BÜCHERWURM. Žreb pa je izbral učenca Dejana Ozmeča, ki prejme tudi knjižno nagrado.

ČESTITAMO

Mentorica:
Jelica Primožič

OSMOŠOLCI, SREČNO!

8. b - NAJ "CLASS" VSEH ČASOV

Kaj dobiš, ko zmiksaš veselje, "štekanje", prijateljstvo in preveliko dozo hormonov?

Odgovor je jasen. Dobiš zanimiv "SHAKE", imenovan 8. b. Sestavlja ga 26 najstnikov, ki bi bili raje na hodniku kot v učilnici. Če razčlenimo malo bolj natančno, je v tem razredu 14 hormonsko prestrašenih fantov in 12 totalno zmešanih princesk - punc.

Vrnimo se sedaj v zgodovino našega razreda. Kako je sploh nastal 8. b?

Od prvega do četrtega razreda nas je bilo nekaj v a, nekaj v b in nekaj v c razredu. V četrtem razredu pa so nas razporedili v takšen sestav, kot smo danes. Naša razredničarka je bila Erika Šafranko. Začelo se je štiriletno skupno spoznavanje, prijateljstvo, prepiri in ljubezenski pripetljaji. Že smo bili v petem razredu, ko se nam je kot novi sošolec pridružil Alen Hojski. To leto smo prebili skupaj z razredničarko Anico Kovačič in je hitro minilo. Navadili smo se na novega sošolca in naslednje leto smo imeli spet novo družbo, to je bila nova sošolka Nina Čeh in razredničarka Karmen Mlakar. Začelo se je najbolj mučno leto, kar so ga učitelji preživeli z nami. Bili smo kot zaznamovani 6. b, kateremu ni več na svetu nobene strokovne pomoči. Naši hormoni so čisto podivjali, z njimi pa tudi mi. Postali smo "najpametnejši" na šoli in do učiteljev zelo nesramni.

Po res napornem letu smo se znašli v sedmem razredu. V šolskih klopih smo bili takrat v malo drugačni zasedbi. Iz našega razreda so odšli trije sošolci, in sicer Neno Cerovič, Rok Dežman in Dominik Belšak. Dobili pa smo novega sošolca, naravnost iz Nemčije, Kristiana Vuzma. To leto smo se tudi izboljšali v odnosu do učiteljev in začeli brzdati svoje hormončke. Že smo pristali v osmem ter hkrati zadnjem razredu. Tokrat v nespremenjeni zasedbi, zaljubljeni kot še nikoli in popolnoma zmešani od učenja, ki smo ga dali skoz. Tukaj se bodo naše poti ločile. Eni bodo šli v te, drugi v druge šole. Lahko se pohvalimo kot "najbolj športni" razred. Omembe vredno je tudi to, da smo lastniki šolskega ključa, ki ga bomo letos predali naslednji generaciji. Našo zaslužno ekipo, ki nam je priskrbela ključ so sestavljali: Nina Čeh, Janja Gašljevič, Alen Hojski, Ervin Vinko in naša maskota - raca z ribnika.

Le nekaj dni še in se bomo poslovili, a zapomnite si, da smo bili NAJ GENERACIJA.

Estera Fijan in Nina Habjanič, 8. b, generacija 1992-2000

MI SMO MI - 8. a!

Uspelo nam je! Kaj? Priti do konca osnovne šole. To je bil naš cilj že v 1. razredu, čeprav se tega še niti zavedali nismo. Šola je bila za nas nekaj novega, popolnoma drugačnega od vsega do tedaj. Čas je hitro minil. V 4. razredu se je podoba našega razreda nekoliko spremenila in po mešanju oddelkov je nastal a razred, kakršnega poznamo sedaj. Z novimi sošolci smo se dobro spoznali že jeseni v šoli v naravi. Tam smo ugotovili, da je naš razred zelo čuden skupek ljudi, ki ga noben človek pri zdravi pameti ne bi dopustil. To so občutili vsi, ki so se z nami ukvarjali.

V 5. razredu smo dobili za razredničarko Anico Trafela, ki pa nas je v 6. razredu zapustila zaradi bolezni. Tako nas je pod svoje okrilje vzela Marta Šmigoc. In to vse do zdaj, do 8. razreda, v katerem smo spoznali, da osnovna šola ni večna.

V razredu bi nas lahko razdelili na štiri različne vrste ljudi:

- ◆ tipi,
- ◆ tipice,
- ◆ tisti, ki mislijo, da so tipi,
- ◆ in en hihi.

Za ilustracijo bomo navedli nekaj tipičnih lastnosti naših tipov in tipic, kar pomeni, da v razredu premoremo znanstvenika, predstavnika "Kluba golih pesti", večno glasnega R. in samo pri jedi tihega A., namiznoteniškega asa, še kakšno pametno glavo z dolgim jezikom, seveda pa ne gre brez hitre tekačice, ljubiteljice karateja, popolnih plonk listkov ženskega spola in razrednega advokata v vlogi predsednice, ne moremo pa tudi mimo vseh tistih, ki se občasno ali "po potrebi" zgubijo od ure ali na poti v šolo. Zdaj razumete, da je bilo odraščanje v tem razredu zelo zapletena zadeva. Čeprav smo včasih bojevali prave vojne in so bila premirja kratka, se zdaj s težavo vlečemo iz "godlje prijateljstva", ki smo si jo skuhali v teh petih letih.

8. a razred, nepozabna generacija 1992-2000

NEPOZABNI 8. c

Le kdo nas ne pozna? Smo vsepovsod, smo najboljši na vseh področjih, saj so že po tradiciji na Ljudskem vrtu "najboljši" c razredi.

8. c je v takšni sestavi, kot je sedaj, nastal v 4. razredu; nekaj nas je nosilo zastavico c oddelka že od 1. razreda, drugi pa so bili v a in b razredu. V 4. razredu je postala naša razredničarka Jožica Težak. Za ogrevanje in prijetnejši začetek smo se pred začetkom pouka v 4. razredu podali v Fieso v šolo v naravi. Morje in morski zrak sta nas sicer bolj hladila kot grela, a ostali so lepi spomini. 26 vedoželjnih učencev, od tega 16 dečkov in 10 deklic je prebijalo skozi četrti razred. Vso leto smo se trudili, da bi bili boljši od prejšnjega 4. c razreda. Če nam je to uspelo ali ne, ne vemo, vemo pa, da smo se zapisali v šolsko kroniko z naslovom državnega prvaka v Veseli šoli. To je bil čas spoznavanja, sklepanja prijateljstev in navajanja novim sošolcem.

V petem razredu je vlogo kapitana prevzela Silva Fartek, ki še sedaj krmari našo ladjo skozi čeri. Naše število se je zmanjšalo, saj so nas zapustili Miha Penko, Sebastjan Vrabl in Rok Arnuš, pridružil pa se man je Nino Brunčič. V 5. razredu smo postali predmetna stopnja, kar je bila velika prelomnica.

V šestem smo bili najbolj angelski razred uspešni in prizadevni na vseh področjih. Dobili smo tudi nova sošolca, in sicer Marka Jolića in Majo Gagić.

V 7. razredu smo izgubili Doris Bezjak in Stašo Dabič - Perica, počasi pa je od nas iz dneva v dan odhajal po svojih poteh Marko Kolečnik. Iz b razreda je k nam prestopil Neno Cerovič. V tem letu so nas začeli zadevati hormoni. Tako smo proti koncu 7. razreda postali že čisto podivjani in učitelji si niso več tako srčno želeli priti v naš razred. Predmetov je bilo vedno več, učenja vedno več, mi pa smo želeli ravno obratno, kar je imelo včasih za posledico "kratek stik" med nami in učitelji. Kljub temu smo tudi ob koncu 7. razreda ugotovili, da smo uspešno zastopali šolo na različnih tekmovanjih.

Naenkrat smo se znašli v 8. razredu. Hormoni na vrhuncu, od pet do glave noro zaljubljeni, postajali smo vedno večji hudiči in neprijetni za učitelje. Naenkrat smo postali že vsi pametnejši od Einsteina in šola se nam zdi največja bedarija pod soncem. Toda moramo se zbrati, ker je pred nami srednja šola in omejitve vpisov! Treba je pretegniti možgančke, imeti lep učni uspeh in dober rezultat eksternih. Seveda nas ob tem spodbujajo tudi starši. Če ne gre drugače, nam za nagrado obljublajo darila.

8. c se bo v zgodovino šole vpisal hkrati kot razred z najhujšimi in kot razred z najboljšimi učenci, športniki, največjimi tipi, naj, naj, naj...

Hudo nam je sedaj, ko moramo zapustiti šolo, v kateri smo doživeli toliko lepega in se veliko naučili za naprej. Vemo, da boste za nami močno žalovali; obljublamo vam, da vas tudi mi ne bomo pozabili. Skupaj bomo še na valeti, potem pa ... Adijo staro! Čakajo nas nova šola, novi prijatelji, novi učitelji, nove težave...

Z najlepšimi spomini

8. c / generacija 1992-2000

